

нын.

Θαδκδ', ηση (πο). παρτ. ελδ-
κνήχζ (καί -ζάχζ). διακονῶ,
ὑπηρετῶ, λειτουργῶ, ὑπουρ-
γέω-ῶ, θεραπεύω, δουλεύω,
ἀμφιπολεύω, ἀμφιπολέω-ῶ.
2) λατρεύω, λατρείαν προσ-
φέρω. 3) ἐκκλησιασ. λειτουργ-
ῶ, ἱερουργῶ (ἐκτελῶ τὴν
θεῖαν λειτουργίαν).

Θλδ'χζ, α. ἀκοή (ἡ μία τῶν 5
σωματ. αἰσθήσ.) 2) μετφρ.
φήμη, λόγος θρυλλούμενος,
ἀδόμενον. ὅρα καὶ ἐν τῷ προ-
ηοῦδ' (ελδ'χζ).

ΓΛῦчай, α. ἄρσ. σύμπτωσις,
 περίπτωσις, περίστασις, συγ-
 χυρία. § по глѣчаю. κατὰ
 συγχυρίαν, κατὰ συντυχίαν,
 ἀπὸ τύχης, ἐκ ταῦτομάτου
 (= глѣчѣйнw).

Γαδχάюεα, εшнса. μ. -чса, и-
 шнса. τυχάνω. = пригадχάю-
 εα. στρίτοпрот. гаδχάετса.
 συμβάινει = пригадχάετса.

Слѣшаю, еши (по). парт. слѣ-
шахъ. ἀκούω, ἀκροαομαι-ῶ-
μαι, ὑπακούω. = слышъ = по-
слѣшаю.

БЛЫВЪ, ЁШИ (ПРО). ПАРТ. СЛЫХЪ.
φηίζομαι, νομίζομαι (τοι-

ὅσδε τις), διαθρυλλοῦμαι, ὀνομάζομαι. = εὐοχῶ = προ-
ελθῆναι.

ΕΛΥΨΑΝΤΕ, ἰα. οὐδ. ἀκρόασις,
ἄκουσις, ἀκρόαμα, ἄκου-
σμα. 2) = κλῆρξ 1. σηματ.

ΘΑΛΙΣΑΤΕΛΕ, α. ἄρσ. ἀκροα-
τῆς, ἀκουστικής.

Θαλίμω, ησιν (οὔ). παρτ. τλι-
 μαχχ. ἀκούω, ἀκροάομαι-ῶ
 μαι (ὁ ἀορ. ἐνίοτε καὶ ἀναύ-
 ξητος=τῷ παρατατ.) παρβλ.
 τλίσμαю. (ὁ ἀορ. καὶ ὁ μελ.
 ἔχουσι καὶ ἄλλην σημασ. οὔ-
 τλιμάχχ. εἰσήκουσα, ἐπήκου-
 σα. οὔτλιμσιν μὲν. εἰσάκου-
 σόν μου. οὔτλιμσιν ηὐί. ἐπά-
 κουσιν ἡμῶν. ἰδέ πσετλίσμαю).

ΘΑΪΔΔΥ, εἰσιν. παρτ. τΑΪΔΟ-
 ΒΑΧΧ. ἄορ. ποισΤΕΔΟΒΑΧΧ. ὁ
 μελ. περιφρᾶς. = ποισΤΕΔΥ.
 ΣΤΡΙΤΟΠΡΟΣ. τΑΪΔΔΕΤΧ. ἔπε-
 ται, ἀκολουθεῖ. καὶ ἐξακο-
 λουθεῖ. (ἡ συνέχεια τινὸς ἐκ
 διαλημμάτων ἐχθιδομένης
 πραγματείας). 2) ἐξάγεται,
 συμπεραίνεται, εἰκάζεται,
 ἐπόμενόν ἐστι.

ΘΑΪΔΖ, α. ἄρσ. ἵχνος. ΣΒΖ
 ςΑΪΔΖ εἴτε ςΑΪΔΖ. ἐν εἴ-
 δει ἐπιρρόημ. (ἐπὶ κινήσ. καὶ